

Урасците на рочдалските кооператори.

Трънливъ пътъ.

Преди осемдесет и една година **Жабешката** напрѣчна улица въ Рочдалъ не бѣше твърде привлѣкателна; името ѝ напълно отговаряше на изгледа ѝ.

За помѣщение на кооперацията, която бѣ наречена „Рочдалско дружество на справедливитѣ пионери“, избрана бѣ избата на единъ отъ магазините въ тая улица. Тя бѣше наета за срокъ отъ 3 години по 25 лв. златни годишно.

Единъ отъ членовете бѣ назначенъ за „**касиеръ**“; неговите длѣжности на първо време бѣха много прости и не трудни. Други бѣ удостоенъ съзванието „**продавачъ**“. На негово разположение имаше дребни количества стоки: брашно, масло, захаръ и овесенъ хлѣбъ. Тия стоки не струваха повече отъ 350—375 лв. златни.

Малцината отъ тѣхъ, които помнятъ това начало съ усмивки, сравняватъ това необикновено начало съ по-сетнешното богатство и успѣхъ.

Срѣдъ дюкенджийните въ града се пръсна известие, че тѣхните конкуренти пристигватъ къмъ работа.. Този денъ не малко любопитни очи бѣха обърнати къмъ Жабешката напрѣчна улица.

Шепата кооператори, събрани въ това тѣмно, низко избено помѣщение, спорѣха, кой би ималъ по-голѣмъ куражъ, за да отвори

капацитетъ и изложи на показъ скромните приготовления.

Никой не се решаваше. Дори нѣкои се стѣсняваха да стоятъ въ дюкяна, кога го отварятъ. Но връщане не можеше да има; трѣбаше да се отиде по-нататъкъ.

Най-сетне намѣри се смѣлъчакъ, комуто окото не мрѣдна; той смѣкна капацитетъ. Следъ нѣколко минути цѣлата Жабешка улица се подсмиваше. Десетъ — петнадесетъ годишни улични момчета на върволица се изсипаха въ Жабешката улица, почнаха нахално да зяпятъ по кюшетата, гледаха оскаждните запаси масло и овесено брашно и се гаврѣха; — „А-а-а! Най-сетне откри се дюкянчето на тъкачитѣ!“

Отпосле цѣли две поколѣния такива уличници купуваха масло, брашно и топли дрехи отъ дюкянчето на тъкачитѣ.

* * *

Нашите кооператори разбраха твърде скоро, че предъ тѣхъ стоятъ прѣчки, много по-серииозни, отколкото наスマѣшките на уличните момчетии.

Тѣхните капиталъ бѣше малъкъ, а това ги принуждаваше да доставятъ нуждните стоки въ малки количества. При това тѣ получаваха недоброкаачествени и скажи стоки.

И друго. Нѣкои отъ членовете бѣха задлъжнѣли на дюкенджийнѣ, отъ които пазаруваха дото-